

अथ कश्यपस्मृतिः

प्रायश्चित्तवर्णनम्

अथ काश्यपीयान् गृहस्थधर्मान् व्याख्यास्यामः

आहिताग्निः स्वदारनिरतोऽचाग्न्यग्निहोत्री स्नातामृतुकालगामी
देवपितृमनुष्यभूतब्रह्मज्ञानुसेवमानः एकद्वित्रिचतुर्णा ब्राह्मणान् कुर्वाणो
व्रतनियमहोमजाप्यपरो मातृपितृभक्तो दारापत्यपोषकः शेषानुभोजी
उपवासी त्रैवर्णिकमेदकसूतकान्नपरिहरमाणोऽलांगलवृत्तिः । तत्र च
भूम्यपोढने वृक्षाच्छेदने नास्यधर्मोभवति ।

कूपसेतुतडागविप्रदेवतायतनभेदने प्रायश्चित्तं ब्राह्मणेभ्यो निवेद्य
चतस्राहुतीर्जुहुयात् ।

इदं विष्णुरिति प्रथमा मानस्तोक इति द्वितीया स्ववासा इति तृतीया
दंष्ट्राभ्यामिति चतुर्थीरत्यस्त्रपोढयेत् तस्यैव देवतायै पूर्णाहुतिं जुहुयात् ।
अथ गोबलीवर्दमहिषधूर्याविकहिंसावासौ प्रायश्चित्तकामकारतामित्येके ।
दोग्धृदमनपर्यस्तपाषघवृनधंटाभरणभूषणयोजन तैलमंडौषधभेषज्यत्रितय-
माणे व्याप्तानामकामावासयै प्रायश्चित्तंब्राह्मणेभ्यो निवेद्य सशिरक्षुरवपनं
कृत्वा प्राजापत्यं कृच्छ्रमाचरेत् । चीर्णाते गां दद्यात् । तिलधेनुं जल-
धेनुं चेतिकाश्यपः ।

अथ मृगमहिषगंडकवराहशरभत्रृक्षसिंहव्याघ्रमंडूकशूकर मत्स्यग्राह-
शिशुमारादीनां वधेष्वहोरात्रं । चीर्णाते गां दद्यात् । मेष स त्रिरात्रं
चीर्णान्ते हिरण्यं दद्यात् ।

अथ काक-वलाक-हंस-सारस-कारणडव-चक्रवाक-गृध्रश्येन-
खंजरीट-टिड्डिभोलूक-शुक सारिकामयूरकाक-मद्र कलविंक-कपोत
कपिंजलादीनां वधेष्वहोरात्रं चीर्णान्ते तिलान्दद्यात् ।

अथातः श्व-जम्बूक-विडाल-ऋषभरक्षुवासतोष्ट शूद्रवधे त्रिरात्रं च
प्रायश्चित्तं ब्राह्मणेभ्यो निवेद्य प्राजापत्यं कृच्छ्रं चरेत् । चीर्णान्ते
सव्रीहीन् दद्यात् ।

कृकलास-सर्पनकुल-विडालगोजावधे त्रिरात्रं चीर्णान्ते लोहं दद्यात् ।

येषां व्यापादने प्रायश्चित्तमुक्तं तेषामेवोच्छिष्टभोजने प्राणायामशतंकृत्वा
घृतं प्राश्य शुद्धः स्यात् ।
जातमृतकसूतके ब्राह्मणो दशरात्रेण क्षत्रियः पंचदशकेन
वैश्योविंशतिरात्रेण शूद्रो मासेन शुद्धयति । तद्वेदंतःपुरवापतंति
तत्समेन शुद्ध्यावस्वहः । अब्राह्मणो न जायते नाधीयीत नाध्यापयेत् न
दद्यात् न प्रतिगृहीयात् । अशुचिर्द्विपदे चतुष्पदे नादितदहः ।
अथानशनमृतानामशनिहतानां वा अग्निप्रविष्टानां भृगुपतनसंग्रामदेशां-
तरमृतानां वा गर्भविनिःसृतानां त्रिरात्रेण शुद्धिरुच्यते ।
अथ लशुन-पलांडुगृज्ञन-कुंभीकुकुटभक्षणे सुरासीधुमधुमद्यपाने
अयाज्ययाजने पतितसावित्रयुपनयने तैः प्रायश्चित्तं ब्राह्मणेभ्यो निवेद्य यत्र
ग्राममृगाणां पशुनां शब्दो न श्रूयते तस्मिन्प्रदेशे अग्निं प्रणिपरिसमुद्ध्य
पर्युपरिस्सर्य सशिखववपनं कृत्वा प्राक् प्रणीतेन विधिना पुनः संस्कार-
मर्हन्तीति ।

अथ पञ्चमहापातकाः प्रवद्यन्ते
ब्राह्मणो नैव हन्तव्यः स्वस्वप्रक्षेपया द्विजैः
सुवर्णहरणं चैव कर्तव्यं न कथंचन १
सुरुपदीं न गच्छेत संस्पर्शश्च न तैश्चरेत्
महापातकसंज्ञेया निर्दिष्टानां मनीषिभिः २
वत्सरत्रितयं कुर्यात् नरः कृच्छ्रं विशुद्धये
आत्मतुल्यसुवर्णं च दद्याद्वाविप्रतुष्टिकृत् ३
आत्रेयीगर्भं राजन्यवैश्यौ यज्ञगतौ हत्वा एतदेवकुर्यात् ।

अथाकालिव्याख्यास्यन्नाह
अविनिरटकविद्य तवज्ञनिर्धातप्रपतने भूमिचलने चैवाथनिम्नोक्तरे चैव
प्रायश्चित्तं ब्राह्मणेभ्योनिवेद्य समीमयीनां समिध मधुदधिघृताक्तानामष-
साहस्रं जुहुयात् । शन्नोदेवीति काश्यपः ।
यत्र वेशमनि उलूकोनिपतति । गृहं गोधाकपोतः प्रविशति ।

कृष्टः शकुनिः इयेनो वा रथभुज्येवानिपतति । वल्मीक दीपिकागृहे पुरो ददति । शृगापुरोहणे कपाटघंटापुरोहणे चैव प्रायश्चित्तं ब्राह्मणेभ्यो निवेद्य शमीमयीनां समिधदधिमधुवृत्तात्कानामष्टसहस्रं जुहुयात् वास्तोस्पते इति काश्यपः ।

अथ नैमित्तिकानि व्याख्यास्यामः
क्षीरभारडभेदने मंथने भंजने पुरोहललांगल गलचक्रतूपपतने रथविपर्यासने अश्वभंजने रजस्वला-शवस्पर्शने आदित्यास्तमने संद-मंदेदुःस्वप्रदर्शने कर्णकेशपतिपुरोहणे यूपस्थलस्पर्शन मृतकसूतक भोजने चैव ब्राह्मणेभ्यो निवेद्य सचैले कृत्वा स्वप्रतिरथं जपेदिति काश्यपः ।

अथातः पात्राणां शौचविधि व्याख्यास्यामः
पलेखने न दारुपत्रे भस्मनांकांस्यं शीश्रुतास्त्रायसानां सिकताभिः शौचं । दंतशंखमणिराजतसौवर्णानां घर्षणं । मृणमयानां पुनर्दहनं । धान्यवाससां वहूनां प्रोक्षणं काष्ठ रञ्जुत्वकर्चमं चीर वेणु विदलपत्रपर्णानां चलवच्छौचम् ।

अथ पूर्वं पापकर्मणां चिह्नं व्याख्यास्यामः
अगम्यागामी दुश्चर्मा तस्मात्प्रायश्चित्तं वेदात्मविशुद्धये । एतान् श्राद्धेपरिवर्जयेत् ये चान्ये पंक्तिदूषकाः । क्षट्टघटा चा घटानटा प्रब्रजितरंगारतानिदेवलकनक्षत्रजीवकग्रामयाजकपर्याहित-पर्याधारकविविंदकपौनर्भवानाशनंति । अदन्तादेके नाशनंति । भार्याजितस्य नगरग्रामयाजकेभ्यः अविश्रस्तधाती व्यंगोनक्षत्र सूचकाः । वर्जनीयाद्विजाह्येते श्राद्धकर्मसु नित्यशः
दाराधीनाः क्रियाः सर्वा दाराः स्वर्गस्य साधनं ४
इत्येतत्ब्रह्मणाप्रोक्तं काश्यपस्यानुशासनम्
सप्त पौनर्भवा कन्या वर्जनीया कुलाधमाः ५
वाचा दत्ता मनोदत्ता कृतमंगलकौतुका

उदकस्पर्शका या च या च पाणिग्रहीतिका ६
 अग्रचुपायं गता या च पुनर्वाह्यस्य वादिका
 इत्येताः कश्यपप्रोक्ता दहेयुः कुलमग्निवत् ७
 प्ररोहत्यग्निमादाय पादपानां कुलंमहत्
 न हि पुनर्भवादीनां कुलं तस्य प्ररोहति ८
 पिता वा यदि वा भ्राता माता वा यदिवेतरः
 नरश्च कृतपापानां गति यां याति तां शृणु ९
 मनिवर्ती यथा श्येनो गच्छत्येव यमालयं
 एवं च नरकं याति कन्या अमृतकारका १०
 पुनः सम्पद्यते नारी गतमात्मानमात्मनि
 अस्थिमात्रं त्वचं भित्वा शुक्रं तेजोबलं तथा ११
 शुद्धिं न ये प्रयच्छन्ति दुहितरं लोभमोहिताः
 तेषां तु नरके घोरे याति वै सप्तमं कुलम् १२
 गमनागमनायोगात् एवं शुक्रे विधीयते
 एवं ज्ञात्वा युक्तकन्यां विंदेत स तत्कुलात् १३
 नस्यादैवे च पित्र्ये च दासीस्यादथ संचिता
 क्रयक्रीता तु सा दासी न सा पत्नी विधीयते १४
 अग्निष्टोमातिरात्राणां शतं शतगुणी कृतम्
 प्राप्नोति पुरुषोदत्वा होममत्रै रलंकृताम् १५
 यस्तु सात्यमधर्मेण पिता समर्पयेत् सुताम्
 स प्रेत्य लभते स्थानं यथा दक्ष प्रजापतिः १६
 इति काश्यप प्रणीतं धर्मशास्त्रं समाप्तम्

Reference:

"Kashyapa Smriti," in Shastri, Rajguru Haridatt, ed., *The Smriti Sandarbha: Collection of Thirteen Dharmashastric Texts by Maharshis*, Vol. IV, Delhi: Nag Publishers, 1988, pp. 2485-2490.